

Serveis públics sí; Gestió popular també

Per una sanitat popular, comunitària, democràtica i descentralitzada

Davant les retallades a la sanitat i a altres serveis bàsics és més que necessària una resposta contundent per aturar aquests nous abusos. Però també convé aprofitar aquest nou context creat per la irrupció del moviment del 15-M per a abandonar el simplisme del ja clàssic discurs en defensa dels serveis públics que manca d'aspiracions.

Si estam a favor d'una "democràcia real" hem de ser conseqüents i superar contradiccions en el nostre discurs. Per exemple, en el que respecta a la salut, evidentment hem de defensar un sistema universal al que puguin accedir totes les persones. Però no ens hem de conformar amb un sistema públic que està excessivament medicalitzat -del que la indústria farmacèutica obté grans beneficis-, que ignora la prevenció i els bons hàbits de salut quotidiana, que està fortament centralitzat i que cada vegada més es construeix des d'una xarxa de grans infraestructures.

De fet, qui dissenya aquest sistema de salut que ara qüestionam? Doncs polítics i tecnòcrates. Els mateixos que ens han venut durant tants d'anys i que ara ens continuen venent als mercats.

Un sistema de salut universal ha d'estar al servei del poble i no al servei dels beneficis de la indústria farmacèutica, ni en erosió permanent per a facilitar el benefici privat. Aquest és un altre motiu per superar la simple demanda d'un servei públic i dur-la més enllà, exigint uns serveis populars i comunitaris al servei del poble, en els que el poble ha de participar de la seva gestió, doncs sap millor que ningú quins són els seus interessos. Evidentment que també han de participar infermers, metgesses i la resta de persones que ens han d'assessorar, però tot s'ha de fer lluny de la influència de sindicats corporatius (els metges són un bon exemple) que miren principalment pels seus interessos i també lluny de la influència de la indústria farmacèutica i dels mercats.

Per què hem de pagar al dentista? Per què no podem parir en el nostre poble com s'ha fet tota la vida? Per què no ens ensenyen a utilitzar remeis naturals? Per què la obesitat s'ha disparat entre els nostres infants?

Un sistema popular i comunitari de ben segur que donaria resposta a totes aquestes qüestions tant obviades per aquest sistema públic que ara retallen.

Serveis públics sí; Gestió popular també

Per una sanitat popular, comunitària, democràtica i descentralitzada

Davant les retallades a la sanitat i a altres serveis bàsics és més que necessària una resposta contundent per aturar aquests nous abusos. Però també convé aprofitar aquest nou context creat per la irrupció del moviment del 15-M per a abandonar el simplisme del ja clàssic discurs en defensa dels serveis públics que manca d'aspiracions.

Si estam a favor d'una "democràcia real" hem de ser conseqüents i superar contradiccions en el nostre discurs. Per exemple, en el que respecta a la salut, evidentment hem de defensar un sistema universal al que puguin accedir totes les persones. Però no ens hem de conformar amb un sistema públic que està excessivament medicalitzat -del que la indústria farmacèutica obté grans beneficis-, que ignora la prevenció i els bons hàbits de salut quotidiana, que està fortament centralitzat i que cada vegada més es construeix des d'una xarxa de grans infraestructures.

De fet, qui dissenya aquest sistema de salut que ara qüestionam? Doncs polítics i tecnòcrates. Els mateixos que ens han venut durant tants d'anys i que ara ens continuen venent als mercats.

Un sistema de salut universal ha d'estar al servei del poble i no al servei dels beneficis de la indústria farmacèutica, ni en erosió permanent per a facilitar el benefici privat. Aquest és un altre motiu per superar la simple demanda d'un servei públic i dur-la més enllà, exigint uns serveis populars i comunitaris al servei del poble, en els que el poble ha de participar de la seva gestió, doncs sap millor que ningú quins són els seus interessos. Evidentment que també han de participar infermers, metgesses i la resta de persones que ens han d'assessorar, però tot s'ha de fer lluny de la influència de sindicats corporatius (els metges són un bon exemple) que miren principalment pels seus interessos i també lluny de la influència de la indústria farmacèutica i dels mercats.

Per què hem de pagar al dentista? Per què no podem parir en el nostre poble com s'ha fet tota la vida? Per què no ens ensenyen a utilitzar remeis naturals? Per què la obesitat s'ha disparat entre els nostres infants?

Un sistema popular i comunitari de ben segur que donaria resposta a totes aquestes qüestions tant obviades per aquest sistema públic que ara retallen.